

Sygn. akt **IIK 1094/12 (1 Ds. 2314/12)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 21 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Izabela Łukaszewicz

po rozpoznaniu sprawy

P. M.

syna A. i M. z domu B.

urodzonego (...) we W.

A. D.

syna Z. i G. z domu Z.

urodzonego (...) we W.

oskarżonych o to, że

I. w dniu 4 lipca 2012 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia z budynku mieszczącego się przy ul. (...) 27, po uprzednim wyrwaniu mocowania, rurę spustową wraz z czyszczakiem żeliwnym o łącznej wartości 1000 złotych, na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...), przy czym P. M. działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w II Wydziale Karnym z dnia 29 maja 2007 roku o sygn. II K 215/07 za czyn z art. 279 § 1 kk. popełniony w dniu 9 stycznia 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 1 października 2009 roku do 29 września 2010 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w II Wydziale Karnym z dnia 12 grudnia 2008 roku o sygn. IIK 972/07 za czyn z art. 288 par. 1 kk. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29 września 2010 roku do dnia 27 stycznia 2011 roku

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wobec P. M., o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk wobec A. D.

II. w okresie od 13 do 14 czerwca 2012 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia z budynku mieszczącego się przy ul. (...), po uprzednim wyrwaniu z mocowania, rurę żeliwną o wartości 500 złotych na szkodę (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...), przy czym P. M. działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w II Wydziale Karnym z dnia 29 maja 2007 roku o sygn. II K 215/07 za czyn z art. 279 § 1 kk. popełniony w dniu 9 stycznia 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 1 października 2009 roku do 29 września 2010 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w II Wydziale Karnym z dnia 12 grudnia 2008 roku o sygn. IIK 972/07 za czyn z art. 288 par. 1 kk. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29 września 2010 roku do dnia 27 stycznia 2011 roku

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wobec P. M., o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk wobec A. D.

* * *

I. uznaje oskarżonych **P. M.** i **A. D.** za winnych tego, że w dniu 04 lipca 2012r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu, z budynku przy ul. (...), dokonali kradzieży metalowej rury wraz z czyszczakiem żeliwnym o łącznej wartości 167, 96 zł, czym działali na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) we W., a nadto za winnych tego, że w okresie od 13 do 14 czerwca 2012r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu, z budynku przy ul. (...), dokonali kradzieży rury żeliwnej o wartości nie przekraczającej 375 zł, czym działali na szkodę (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., przy czym A. D. dopuścił się tych czynów mając w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. wobec P. M. i z art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 17 § 2 k.w. wobec A. D. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. i art. 19 oraz 24 § 1 i 3 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza im łącznie kary: **P. M.** 30 dni aresztu, a **A. D.** 300 zł grzywny;

II. na podstawie art. 82 § 3 k.w. zalicza na poczet wymierzonych: P. M. kary aresztu, a A. D. kary grzywny okresy zatrzymania w dniach od 04 do 06 lipca 2012r.;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: Kancelarii Adwokackiej adw. A. M. (1) kwotę 1515,36 zł (w tym podatek VAT), tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu A. D. z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty kosztów sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1094/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 lipca 2012 r. oskarżeni P. M. i A. D. spożywali razem alkohol. Gdy skończył im się alkohol, chcąc w jakiś sposób uzyskać pieniądze na jego zakup postanowili coś ukraść. Idąc ul. (...) zauważyli przy budynku metalową rynnę. P. M. wyrwał ok. 2,5 – metrowy odcinek tej rynny wraz z żeliwnym czyszczakiem. W tym czasie A. D. obserwował czy ktoś nie nadchodzi. Następnie obaj zabrali oderwaną rurę spustową i oddalili się z miejsca zdarzenia. Sytuację tę obserwował M. L. z balkonu swego mieszkania znajdującego się w budynku po przeciwnej stronie ulicy. Wymieniony powiadomił Policję podając rysopisy sprawców i opisując w co byli ubrani. Informacje te doprowadziły do zatrzymania oskarżonych, którzy zostali zauważeni przez funkcjonariuszy Policji przy skrzyżowaniu ulic (...). A. D. niósł wtedy fragment skradzionej rury, a pozostałe jej części niósł w kartonie P. M.. Nie potrafili oni powiedzieć policjantom dokładnie w jaki sposób weszli w posiadanie tej rury, podając na tę okoliczność różne wersje. Z uwagi na fakt, że od obu oskarżonych wyczuwalna była silna woń alkoholu, jak też, że nie potrafili zachować równowagi zostali przewiezieni do Izby Wytrzeźwień, gdzie poddano ich badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki tych badań wskazywały: u P. M. – 0,93 mg/l , a u A. D. – 1,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przedstawiciel Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) we W., na szkodę której oskarżeni dokonali tej kradzieży wskazała ostatecznie, że wartość skradzionej rury odpowiada wartości zakupionych w to miejsce materiałów i wynosi 167,96 zł.

dowód: - wyjaśnienia osk. P. M. k. 40-41, 176

- wyjaśnienia osk. A. D. k. 47-48, 176-177

- zeznania św. M. L. k. 25/v, 194
- zeznania św. R. S. k. 21, 194
- zeznania św. B. H. – k. 28, 193
- pisma (...)Sp.z.o.o. wraz z załączonymi fakturami k. 198-200, k. 226-226a
- protokoły zatrzymania k. 4,5
- protokół zatrzymania rzeczy k. 6-10
- wykaz dowodów rzeczowych k. 11

Podobnej kradzieży oskarżeni dokonali już wcześniej. W okresie od 13 do 14 czerwca 2012r. P. M. i A. D. ukradli rurę żeliwną z budynku przy ul. (...), należącego do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Rurę sprzedali na złom, a uzyskaną sumę przeznaczyli na jedzenie i alkohol. Z wyliczeń przedstawionych przez P. w/w Spółdzielni wynika, że wartość skradzionej rury nie przekraczała 375 zł. Rurę sprzedali na złom, a uzyskaną sumę przeznaczyli na jedzenie i alkohol.

dowód:

- wyjaśnienia osk. P. M. k.40-41, 176
- wyjaśnienia osk. A. D. k. 47-48, 176-177
- zeznania św. S. J. k.33, 193, 251,
- pismo (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) wraz z fakturą k. 167-168

P. M. ma 33 lata. Jest kawalerem. Ma wykształcenie zawodowe. Utrzymywał się ze zbierania surowców wtórnych, z czego osiągał i osiąga dochód w wysokości 100 zł miesięcznie. Był on uprzednio karany sądownie, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności.

dowód:

- wyjaśnienia osk. P. M. k. 38-41
- dane o karalności k. 247-248

W toku postępowania przygotowawczego został on poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w sporządzonej opinii zgodnie stwierdzili, że P. M. nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani też w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swym postępowaniem, nie zachodzą względem niego warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 56-58

A. D. ma 33 lata. Jest kawalerem, posiada wykształcenie średnie techniczne. Jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, osiąga dochody w kwocie 200 zł miesięcznie. Był on uprzednio karany sądownie.

dowód:

- wyjaśnienia osk. A. D. k. 45-48

- dane o karalności k. 245

Wymieniony także został poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w odniesieniu do tego oskarżonego stwierdzili, że z powodu zaburzeń osobowości – tzw. defektu w przebiegu schizofrenii miał on w krytycznym czasie w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, że zachodzą wobec niego warunki z art. 31 § 2 k.k.

dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 50-52

- uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna k.188;

- dokumentacja z (...) Centrum (...) k. 189-191

P. M. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego wyjaśnił, że w połowie czerwca 2012 r. razem z A. D. nie mieli pieniędzy na zakup alkoholu. Przy jednym z budynków na ul. (...) wyrwali rurę żeliwną, którą następnie sprzedali na złom. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży przeznaczyli na papierosy i alkohol. Przyznał także, że wspólnie z A. D. w dniu 04 lipca 2012r. spożywali alkohol w postaci piwa i wódki i aby zarobić pieniądze udali się zbierać puszki, makulaturę i złom. Przy ul. (...) spostrzegli poluzowaną rynnę, wykonaną z blachy żeliwnej. Postanowili ją wyrwać z mocowania. Oskarżony sam wyrwał rurę, a A. D. stał i przyglądał się czy ktoś nie nadchodzi. Rurę i elementy żeliwa nieśli w kartonie, kiedy zatrzymała ich Policja. (k.40-41).

W toku rozprawy P. M. odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując wcześniej złożone wyjaśnienia. Wskazał, że rurę skradzioną wcześniej przy ul. (...) sprzedali chyba w skupie złomu i dostali za nią chyba 50 zł. Dodał też, że nie pamięta czy te rury wyrwał on czy A. D., ale potem nieśli je razem. Ze sprzedaży rury skradzionej w czerwcu 2012 r. dostał w skupie złomu kwotę około 50 zł. (k. 176)

A. D. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił on, że w dniu 04 czerwca 2012r. razem z P. M. spożywali alkohol i gdy alkohol im się skończył wpadli na pomysł, aby coś ukraść. Idąc ul. (...) zauważyli przy budynku rynnę, zakończoną żelwem, którą postanowili ukraść. Oskarżony podał przy tym, że wyrwał ją P., a on sam stał i pilnował czy ktoś nie nadchodzi. Potem spakowali ją do kartonu i gdy następnie szli razem ulicą zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji. Odnośnie zdarzenia z połowy czerwca 2012r. A. D. wyjaśnił, że wspólnie z P. M. ukradli rurę z żeliwa przy ul. (...). Podał, że rurę tę ukradli, gdyż nie mieli pieniędzy, sprzedali ją na złomie, a pieniądze przeznaczyli na alkohol i jedzenie. (k. 47-48)

W toku postępowania przed Sądem oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, dodając przy tym, że stał na czatach, stwierdził dokładnie: ” W obu tych sytuacjach ja stałem na czatach, a rurę wyrwał P., razem z czyszczakiem ściekowym, patrzyłem na okna, ktoś z okna zrobił zdjęcia telefonem komórkowym i potem zatrzymała nas Policja”. Stwierdził też, że po zdarzeniu przy ul. (...) nie był z P. M. w skupie złomu. Po chwili dodał jednak, że tego nie pamięta, i że składając zeznania wcześniej pamiętał to lepiej. (k. 176-177)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych, przy czym w odniesieniu do wyjaśnień A. D., zwłaszcza tym złożonym podczas postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia P. M. w całości były bowiem spójne i konsekwentne, nie zawierały żadnych wykluczających się elementów, nic nie wskazywało też na to, by chciał on coś zataić, bądź ubarwić. Podobnie ocenił Sąd wyjaśnienia A. M. (2), poza tą ich częścią, w której wymieniony nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów podawał nieco inny przebieg poszczególnych zdarzeń, chcąc w ten sposób umniejszyć swoją rolę. Co do istoty jednak wyjaśnienia oskarżonych wzajemnie się uzupełniały i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Zmodyfikowane i odmienne w części wyjaśnienia A. D. Sąd potraktował jako przyjętą przez niego linię obrony.

Jako w pełni wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków M. L. i R. S., którzy w jasny, konkretny i logiczny sposób przedstawili okoliczności związane z kradzieżą dokonaną na ul. (...). Ich zeznania były zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym, stanowiły uzupełnienie wyjaśnień oskarżonych, wobec czego Sąd oparł na się na nich dokonując ustaleń faktycznych w sprawie.

Z kolei zeznania B. H.- zatrudnionej P. Z. M.Sp. z o.o., jak też S. P.(...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...)we W.pozwoliły dokonać ustaleń odnośnie wartości skradzionego mienia. W tym zakresie, po korektach nadesłanych dokumentów i zeznań w/w świadków, Sąd ostatecznie jako wartość skradzionego mienia przyjął kwoty: w przypadku Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...)we W.- 167,96 zł (przedstawioną w drugiej z faktur k. 226a), w przypadku (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) - że wartość ta nie przekraczała kwoty 375 zł. Zdaniem Sądu zeznania w/w świadków były wiarygodne.

Niezależnie od tego, że faktury przedstawione przez przedstawicieli pokrzywdzonych nie mogły być w całości uwzględnione, w ocenie Sądu dokumenty te nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i zawierały obiektywne treści.

Jako nie budzące wątpliwości, jasne i pełne Sąd ocenił sporządzone w sprawie opinie biegłych lekarzy psychiatrów i wnioski w nich zawarte, które to wnioski biegli logicznie i rzeczowo wywiedli, odpowiednio je uzasadniając.

Nie było również podstaw do podważania wiarygodności danych osobopoznawczych zgromadzonych co do obu oskarżonych i danych o karalności, tak więc i te dokumenty mogły stanowić podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów sprawstwo i wina oskarżonych nie budziły wątpliwości. Przeprowadzone w sprawie dowody sprawiły jednak, że Sąd zobligowany był do zmiany kwalifikacji prawnej czynów, które zostały im zarzucone w akcie oskarżenia. Czyn zabroniony polegający na zaborze rzeczy w celu przywłaszczenia należy do kategorii tzw. czynów przepołowionych i w zależności od wartości skradzionego mienia jest on albo przestępstwem albo wykroczeniem. Do niedawna granicę tę stanowiła kwota 250 zł. Za sprawą ustawy nowelizującej z dnia 27 września 2013r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247), która weszła w życie 09 listopada 2013r., kwota ta uległa podwyższeniu i obecnie kodeks wykroczeń określa ją jako ¼ minimalnego wynagrodzenia (obecnie 420 zł). Na datę czynów przypisanych oskarżonym, tj. w okresie od 01 stycznia do 31 grudnia 2012r. wartość ta stanowiła kwotę 375 zł. W konsekwencji tego, wobec przyjęcia, że wartość mienia skradzionego przez oskarżonych w dniu 04 lipca 2012r. wynosiła 167,96 zł, a wartość mienia skradzionego w okresie od 13 do 14 czerwca 20012r. nie przekraczała 375 zł, należało przyjąć, że oskarżeni dopuścili się w obu przypadkach wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., a nie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. (podobnie art. 2 § 1 k.w.) jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową. Poprzednią należy stosować tylko wówczas, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy, co jednak nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

Zgodnie zaś z regułą określona w art.5 § 2 k.p.k. nie dające się usunąć wątpliwości Sąd zobligowany był rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych. Wątpliwości te dotyczyły wartości skradzionych rur. Dlatego też Sąd biorąc pod uwagę powołane wyżej zeznania przedstawicieli pokrzywdzonych oraz przedłożone przez nich faktury, uwzględnił także fakt, że nowe fragmenty rynien zamontowano w miejsce poprzednich metalowych, które co oczywiste były przecież w jakimś stopniu zużyte i poddane działaniu warunków atmosferycznych. Stąd też Sąd rozstrzygając tę kwestię, stosownie do powołanego wyżej przepisu, przyjął w/w wartości poszczególnych rur.

Odnosząc się do zachowania oskarżonych Sąd miał także na uwadze to, że w przypadku kradzieży czyn sprawcy polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Sprawca ma wykonać czynność zaboru cudzej rzeczy, której towarzyszy cel przywłaszczenia. Zabór polega na przejęciu władztwa nad rzeczą. Oznacza to wyjęcie rzeczy

spod władania właściciela (posiadacza) i objęcie jej przez sprawcę w swoje władanie. Strona podmiotowa kradzieży i przywłaszczenia zakłada umyślność, działaniu sprawcy towarzyszy zasadniczo zamiar bezpośredni. Przy kradzieży sprawca działa w celu przywłaszczenia. Przywłaszczenie zakłada określoną kierunkowość działania. Celem działania sprawcy jest przywłaszczenie, co oznacza, że zamierza one po zawładnięciu rzeczą postąpić z nią jak z własną, tzn. chce ją posiadać, przetworzyć, spieniężyć lub podarować komuś. Wszystkie te formy późniejszego zachowania są oznaką przywłaszczenia rzeczy. Cudzą rzeczą jest każda rzecz, którą sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Zdaniem Sądu Najwyższego cudze mienie ruchome to rzecz przedstawiająca wartość materialną i mogąca w związku z tym być przedmiotem obrotu (wyrok SN z dnia 1 lipca 1981 r., V KRN 122/81, OSNPG 1982, nr 1, poz. 4). W przypadku wykroczeń przedmiotem kradzieży może być przedmiot, którego wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Przedmiotem czynności wykonawczej wykroczenia z art. 119 § 1 jest rzecz ruchoma. Kradzież stanowi wykroczenie skutkowe, działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą gdy sprawca zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzenia tą rzeczą urzeczywistnić czy nie (wyrok SN z dnia 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110). Bez wątpliwości zatem obaj oskarżeni swym zachowaniem wyczerpali znamiona wykroczeń z art. 119 k.w. Dokonali bowiem zaboru cudzej rzeczy ruchomej w postaci rur żeliwnych, jedna z nich była własnością (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...), a druga należała Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...). Działali oni z zamiarem bezpośrednim, popełnili wspomniane kradzieże z niskich pobudek - uzyskania pieniędzy na zakup alkoholu. Skradzione rzeczy zdążyli objąć w swe władanie, z tym że jedną z nich udało im się sprzedać. W przypadku drugiej z rur, której kradzieży dokonali 04 lipca 2012r., w drogę weszła im Policja, która odebrała im przedmiot pochodzący z czynu zabronionego. Bezspornie jednak także i w tym przypadku doszło do przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej.

Poczynione w sprawie ustalenia dały także w pełni podstawę do przyjęcia współsprawstwa obu oskarżonych, którzy – co potwierdzają ich wyjaśnienia – wspólnie postanowili dokonać kradzieży i działali następnie w ramach przyjętego podziału ról (odpowiadającego ich predyspozycjom fizycznym), nawet jeśli nie był on wcześniej uzgodniony. Okoliczności sprawy w żadnej mierze nie pozwalają przyjąć, że rola A. D. w popełnieniu przypisanych mu wykroczeń nie odpowiadała konstrukcji współsprawstwa i była marginalna.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd baczyl, by spełniały one cele, zarówno w ramach prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął przyznanie się oskarżonych, zwłaszcza P. M., który w żaden sposób nie zmieniał swoich wyjaśnień, nie starając się w ten sposób uniknąć odpowiedzialności bądź jej zmniejszyć.

Okolicznością łagodzącą wobec A. D. był nadto fakt, że w krytycznym czasie miał on w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, co jednak nie mogło skutkować odstąpieniem od wymierzenia mu kary.

Jako okoliczności obciążające wobec obu oskarżonych Sąd przyjął pobudki ich działania, pozostawanie pod wpływem upojenia alkoholowego oraz uprzednią karalność, mając przy tym na uwadze, że A. D. był 2-krotnie karany sądownie, a P. M. 9-krotnie, i że obecnie odbywa on karę pozbawienia wolności.

Ostatecznie Sąd biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych i stopień ich zawinienia doszedł do przekonania, że adekwatne i spełniające wymagane cele w zakresie prewencji ogólnej, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze są wymierzone im kary.

Zgodnie z art. 9 § 2 k.w. jeżeli sprawca popełnił co najmniej dwa wykroczenia i są one rozpatrywane jednocześnie, to wówczas Sąd orzeka łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym karę najsurowszą. W przedmiotowej sprawie Sąd orzekał w sprawie dwóch wykroczeń, z tym że każde z nich podlegało kwalifikacji prawnej z tego samego przepisu.

W myśl art. 82 § 3 k.w. Sąd zaliczył oskarżonym na poczet wymierzonych im kar okresy zatrzymania w dniach 04-06 lipca 2012r.

Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. (1) kwotę 1515,36 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu.

Biorąc pod uwagę obecną, trudną sytuację majątkową oskarżonych Sąd uznał, że obciążenie ich kosztami sądowymi byłoby dla nich zbyt uciążliwe, dlatego też zwolnił ich od ponoszenia tych kosztów, w tym opłaty – zgodnie art. 17 ust. 1 o opłatach w sprawach karnych.